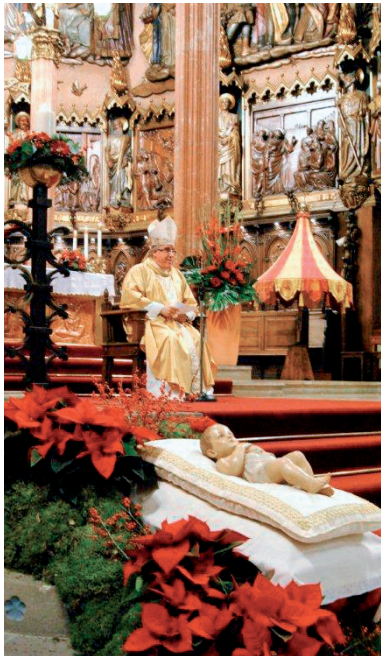

Epifania

Alçat, esguarda la llum daurada que avui t'arriba Jerusalem! Del teu Messies brilla l'albada sobre Betlem.

Avui els pobles han vist, joiosos, la llum promesa, llum d'Israel; al Crist mostrava, amb raig lluminosos, un nou estel.

L'han vist tres savis vessant clarícies, i, amb dons acuden de l'Orient, que a Déu ofrenen com a primícies del món creient.

Himne d'Epifania

GLOSSA

És com Jesús ho va fer

En Pere el van batejar uns mesos després de néixer. Més tard, arribada l'edat habitual, el van inscriure a la catequesi de primera comunió. Entre un i altre moment, ningú no li ensenyà el pare nostre ni cap altra pregària; tampoc no escoltà, en l'àmbit familiar, gaires explicacions sobre Déu. La participació en l'eucaristia quedà reduïda a algunes celebracions familiars escadusseres. El seu bagatge era el que havia après i viscut a l'escola, sense referències personals explícites en les persones més properes.

Es va prendre les sessions setmanals de catequesi amb interès creixent. El catequista va explicar la Passió, Mort i Resurrecció de Jesús. Unes setmanes després, els catequistes convidaren les famílies a participar en l'eucaristia familiar que se celebrava a la parròquia. En Pere i la seva família hi anaren, i ell seguia la celebració amb molta atenció. Després de la consagració, el catequista va veure com unes llàgrimes s'escapaven dels ulls de l'infant, sense escarafalls, silenciosament. S'apropà amb discreció i, en veu baixa, li preguntà: «Que no et trobes bé? Et passa alguna cosa?» L'infant respongué amb la mateixa discreció: «Has vist? És el mateix que Jesús va fer en el darrer sopar, perquè ens estima! És com tu ens

vas explicar. El mossèn ha fet el mateix i Jesús és en el pa i en el vi!»

Molt bé per en Pere i el seu catequista! En Pere va ben encaminat. Jesús va instituir aquest gest en el darrer sopar amb els seus deixebles, abans de la seva Passió, i per aquest gest els deixebles el reconeixeran després de la Resurrecció. «[...] prengué el pa, digué l'acció de gràcies, el partí i digué: "Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això que és el meu memorial." I havent sopat, féu igualment amb la copa tot dient. "Aquesta copa és la nova aliança segellada amb la meua sang. Cada vegada que en beureu, feu això que és el meu memorial"» (1Co 11,23-25). La participació en la celebració de l'eucaristia, la missa dominical en especial, dóna sentit de pertinença a la colla de Jesús, al poble de Déu, a l'Església. És un espai privilegiat de catequesi, la trobada entre Crist i la comunitat dels creients. La celebració de l'eucaristia fa Església. La repetició del seu gest i les seves paraules és el centre de la vida eclesial, la possibilitat d'unir-se al Crist sofrent i glorificat. I no hi ha res dolent a deixar-se portar per l'emoció, tot sentint que som allà mateix, asseguts al voltant de la taula amb Jesús i els seus, vivint, revivint. Participem-hi amb joia!

Enric Puig Jofra, SJ

REMEU MAR ENDINS

La festa dels Reis

L'Església celebra demà la festa dels Reis Mags, aquells savis —la tradició els ha concretat en tres— que varen arribar a Betlem per a adorar el Senyor. Quin sentit té la festa de demà en el cicle de les celebracions nadalenes? La resposta no és fàcil per la complexitat i la riquesa d'aquesta celebració.

El terme tradicional per a designar aquesta festa —Epifania— certament ens pot ajudar. Epifania és una paraula grega que vol dir manifestació. És, doncs, la festa de la manifestació del Senyor fixada litúrgicament el dia 6 de gener des de la seva aparició a Orient durant la primera meitat del segle IV. De fet, a Orient, se celebrava amb més solemnitat l'Epifania (6 de gener) que el Nadal (25 de desembre).

En realitat ambdues festes es complementen. Així ho entén el meu germà en l'episcopat, Mons. Pere Tena, liturgista expert, el qual explica que el Nadal està més centrat en explicar l'encarnació de Déu, mentre que l'Epifania posa l'accent més aviat en la manifestació universal de Jesús. L'Epifania celebra que Jesús ha vingut per a tots els pobles del món. En definitiva, es tracta de dues cares de la mateixa realitat: Déu ens ha visitat en Jesucrist, Déu fet home i nascut de la Verge Maria.

Mons. Tena explica també que es pot fer una comparació entre aquestes quatre festes: Nadal-Epifania i Pasqua-Pentecosta. Nadal i Pasqua són la celebració dels fets; Epifania i Pentecosta constitueixen la manifestació universal d'aquests fets.

Sabem que l'adoració dels Reis Mags a Jesús es va fer popular molt aviat. Així es dedueix de les nombroses representacions artístiques dels primers segles del cristianisme. El mateix text de l'evangeli ja indueix a la celebració popular quan diu que els Mags oferiren presents a Jesús. Evidentment, els regals que es fan amb motiu del dia de Reis recorden d'alguna manera els obsequis que Jesús va rebre.

Els cristians no tenim res contra les tradicions populars, sobretot quan porten uns missatges tan profundament humans i de tanta bellesa com el que ens ocupa, però cal que no oblidem el seu origen ni en desnaturalitzem el sentit. Nadal i Epifania no poden quedar reduïts a dues festes de regals i prou. «Ne quid nimis», «en res convé caure en l'excés», si se'm permet aquesta traducció personal de l'aforisme llatí.

Tant el Nadal com l'Epifania són festes que ens han de dur de manera especial a augmentar la nostra fe en Jesucrist. Diu Mons. Tena que «el sentit de la festa queda perfectament explicat per sant Pau en la seva carta als Efesis de la que la segona lectura de la missa de l'Epifania n'és un passatge: la universalitat de l'Evangeli».

Acabo amb un record del papa Francesc per a agrair-li el gran regal que ha fet a tota l'Església en publicar la seva exhortació pastoral *Evangelii gaudium*, és a dir, *l'Alegria de l'Evangeli*. El goig i l'alegria són molt presents a la festa de l'Epifania i al fons d'aquest document preciós del Pontífex hi ha un desig: que l'Església sigui missionera, que sigui la veu de la Bona Nova que és Jesucrist per al món.

Si Déu vol, espero dedicar alguns comentaris setmanals a l'excel·lent regal de Reis que el Papa ha fet a l'Església i al món.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

▶ **ÀNGEL ASURMENDI**

Memòries de Don Bosco

L'any 1873, Giovanni Bosco va escriure els seus records sobre els inicis de l'Oratori. Va elaborar una obra autobiogràfica, empeltada de la seva pròpia evolució espiritual que ara, tot coincidint amb l'inici del bicentenari del seu naixement, Edebé ha publicat en català. *Memòries de l'Oratori* és acostar-se al cor de Don Bosco i al seu estil pedagògic i evangelitzador. Àngel Asurmendi és provincial dels salesians de la Inspectoria de Barcelona.

Què ens transmet Don Bosco en les seves memòries?

La passió d'un capellà diocesà del Piemont per respondre a les necessitats dels joves; la creativitat de l'Església en anunciar una Bona Nova als necessitats: que se sentin estimats. La convicció que quan es vol evangelitzar i educar els joves la resposta passa pels mateixos joves; un estil educatiu que atén la globalitat de la persona...

Com és la seva espiritualitat?

Don Bosco proposa viure la vida de cada dia des de Déu. Centra la seva proposta a fer bé el que li toca a cadascú, viure l'Eucaristia i la reconciliació amb naturalitat, estar sempre alegres i dedicar-se als que més ho necessiten. L'Església ha reconegut exemples de santedat en els joves que va educar.

Què es proposen, de cara al bicentenari?

El nostre rector major, Pascual Chávez, diu que «és una oportunitat de respondre amb generositat a la vocació rebuda i amb fidelitat creativa als reptes que avui ens planteja el nostre carisma salesià». Podríem parlar de tornar a Don Bosco en la persona, la pedagogia i l'espiritualitat.

LA INFÀNCIA DE JESÚS

L'adoració dels mags d'Orient

Difficilment una altra narració bíblica ha estimulat tant la fantasia, però també la recerca i la reflexió, com el relat dels *Mags d'Orient*, un relat que l'evangelista Mateu fa venir immediatament després de la notícia del naixement de Jesús.

Davant de l'Infant reial, els Mags practiquen la *proskýnesis*, és a dir, es prosternen davant seu. Aquest és l'homenatge que es dóna a un Rei-Déu. A partir d'això també s'expliquen després els dons que els Mags ofereixen. No són regals pràctics, que en aquell moment potser haurien estat útils per a la Sagrada Família. Els dons expressen la mateixa cosa que la *proskýnesis*: són un reconeixement de la dignitat reial d'Aquell a qui són oferts. Or i encens són esmentats també en Isaïes 60,6 com a dons d'homenatge que seran oferts al Déu d'Israel per part dels pobles.

En els tres dons, la tradició de l'Església hi ha vist representats —amb algunes variants— tres aspectes del misteri de Crist: l'or es referiria a la reialesa de Jesús; l'encens, al Fill de Déu; i la mirra, al misteri de la seva Passió. Així, el misteri de la Creu, mitjançant la mirra, queda novament relacionat amb la reialesa de Jesús i es preannuncia de manera misteriosa la seva mort i la seva resurrecció. Quan al matí del primer dia de la setmana les dones van al sepulcre per realitzar la unció del cos, Jesús ja havia ressuscitat, ja no tenia necessitat de la mirra com a mitjà contra la mort, perquè la vida mateixa de Déu havia vençut la mort.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

SER PADRES

Cuatro necesidades básicas

Los niños tienen pocas necesidades, pero las pocas que tienen debemos satisfacerlas sin ninguna excusa ni dejadez. Aquí tiene las cuatro necesidades básicas de los niños:

- Compañía: porque se sienten solos muy a menudo.
- Actividad: porque si no hacen algo se aburren con frecuencia.
- Seguridad: porque tienen miedo a un mundo que es para ellos desconocido.
- Diálogo: porque hay muchas cosas que ignoran y quieren preguntar.

¿Podemos complacerles? ¡Y tanto! Dándoles una buena dosis de lo que yo llamo la vitamina T, de *tiempo*, de dedicación a los hijos, con dulzura, cercanía, atención, participación...

No es complicado. Sólo hay que proponerse dedicarles tiempo, aunque sea poco (porque a menudo no hay para más), pero, eso sí, que sea de la máxima calidad. Y la calidad se demuestra por el interés que pongamos por sus cosas. Por lo que nos cuentan con su incipiente lenguaje y por lo que hacen, interesándose por sus actividades. No lo dude: ¡es la mejor inversión de tiempo que puede hacer en la vida!

Dr. Paulino Castells
(*Consejos del doctor para padres principiantes*, Edicions 62, Barcelona)

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

Gaudí, un arquitecte universal

El domini de la forma geomètrica i la plàstica és insuperable, però no una forma morta sinó viva, sempre amb la tercera dimensió, que és el moviment. La riquesa i la varietat de recursos fan de Gaudí un arquitecte amb un llenguatge universal. I en la mesura que integra el discurs arquitectònic d'Orient i Occident, el seu llenguatge és, des del punt de vista cristià, ecumènic.

I encara, aquest llenguatge s'alimenta de la natura, la seva mestra i guia, s'inspira en els arbres i els minerals, en l'ésser humà i en les muntanyes. Quin poble de la terra viu al marge de la natura? L'art de Gaudí trenca fronteres conceptuals i, per això, cada dia hi ha davant la Sagrada Família una filera de gent de cultures i religions molt diverses que reconeix la basílica com a quelcom propi. Això assenyala un futur per a la Sagrada Família.

Gaudí és un místic cristià que fa reposar la seva arquitectura sobre els símbols del misteri que ell creu i confessa: sobre la Trinitat, sobre Jesucrist, sobre l'Església i els sagraments, sobre la moral cristiana i universal. El llenguatge del dogma cristià s'universalitza gràcies a la *traducció* a unes formes plàstiques de respir universal.

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 6. □ † Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora). Sant Melani, bisbe.
- 7. □ Dimarts** [1Jn 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17. 23-25]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe.
- 8. □ Dimecres** [1Jn 4,7-10 / SI 71 / Mc 6,34-44]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les.
- 9. □ Dijous** [1Jn 4,11-18 / SI 71 / Mc 6,45-52]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos mrs.
- 10. □ Divendres** [1Jn 4,19-5,4 / SI 71 / Lc 4,14-22a]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).
- 11. □ Dissabte** [1Jn 5,5-13 / SI 147 / Lc 5,12-16]. Sant Higiní, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beata Anna M. Janer, fundadora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell.
- 12. □ † Diumenge vinent**, Baptisme del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Is 42,1-4.6-7 / SI 28 / Ac 10,34-38 / Mt 3,13-17]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucçí, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí

DIUMENGE II DESPRÉS DE NADAL

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 24,1-2.8-12)

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, dient:

«El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meua tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teua heretat".

«M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat.»

▶ Salm responsorial (147)

R. *El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvol·la decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat.

Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dóna entre els sants.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,1-18)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Sir 24,1-4.12-16)

La sabiduría hace su propio elogio, se gloria en medio de su pueblo. Abre la boca en la asamblea del Altísimo y se gloria delante de sus Potestades. En medio de su pueblo será ensalzada y admirada en la congregación plena de los santos; recibirá alabanzas de la muchedumbre de los escogidos y será bendita entre los benditos. Entonces el Creador del universo me ordenó, el Creador estableció mi morada: habita en Jacob, sea Israel tu heredad. Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y no cesaré jamás. En la santa morada, en su presencia ofrecí culto y en Sión me estableció; en la ciudad escogida me hizo descansar, en Jerusalén reside mi poder. Eché raíces en un pueblo glorioso, en la porción del Señor, en su heredad.

▶ Salmo responsorial (147)

R. *La Palabra se hizo carne y acampó entre nosotros.*

Glorifica al Señor, Jerusalén, / Alaba a tu Dios, Sió: / Que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con la flor de harina; / él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

Sant Joan Evangelista (Fragment del seu evangeli aquest diumenge). Pintura de Berruguete, Capella Reial (Granada)

[Aquesta imatge parla](#)

▶ Lectura de la carta del apòstol San Pablo a los Efesios (Ef 1,3-6.15-18)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en la persona de Cristo con toda clase de bienes espirituales y celestiales. Él nos eligió en la persona de Cristo, antes de crear el mundo, para que fuésemos santos e irreprochables ante él por el amor. Él nos ha destinado en la persona de Cristo, por pura iniciativa suya, a ser sus hijos, para que la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en su querido Hijo, redunde en alabanza suya.

Por eso yo, que he oído hablar de vuestra fe en el Señor Jesús y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mi oración, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo. Ilumine los ojos de vuestro corazón, para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

▶ Lectura del Santo Evangelio según San Juan (Jn 1,1-18)

En el principio ya existía la Palabra, y la Palabra estaba junto a Dios, y la Palabra era Dios. La Palabra en el principio estaba junto a Dios. Por medio de la Palabra se hizo todo, y sin ella no se hizo nada de lo que se ha hecho. En la Palabra había vida, y la vida era la luz de los hombres. La luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no la recibió. La Palabra era la luz verdadera, que alumbraba a todo hombre.

Al mundo vino y en el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de ella, y el mundo no la conoció. Vino a su casa, y los suyos no la recibieron. Pero a cuantos la recibieron, les da poder para ser hijos de Dios, si creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de amor carnal, ni de amor humano, sino de Dios. Y la Palabra se hizo carne, y acampó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria propia del Hijo único del Padre, lleno de gracia y de verdad.

COMENTARI

El missatge central de l'Evangeli segons Joan

El pròleg de l'Evangeli de Joan és un himne a Jesús com a Paraula de Déu que ha aparegut entre els humans. I ha aparegut de tal forma que hem pogut contemplar el seu esclat diví (la seva glòria, Jn 1, 14). No solament hem contemplat la seva glòria sinó que «tots nosaltres n'hem rebut un do que sobrepassa el do de la primera aliança» (1,16). Amb altres paraules, el pròleg és un himne dels qui han acollit i contemplat Jesús. Per tant, no estem davant d'un himne al qui és la Paraula, al marge de Jesús. No tenim en el pròleg de l'Evangeli de Joan una mirada al misteri de Déu en si mateix («Déu no l'ha vist mai ningú», 1,18), ni tampoc

al qui és la Paraula, que és Déu, al marge de Jesús. El pròleg és un himne a Jesús com a revelació de Déu (1,18).

El que diem és molt rellevant perquè, aleshores, Jesús existeix des de sempre en l'àmbit de Déu, com a Paraula que és de Déu. Ell és el projecte que Déu ha tingut des de sempre, que s'ha atansat i manifestat en el seu naixement entre els humans. Per tant, l'encarnació no és venir a redreçar un pla malmès pel pecat dels humans. L'encarnació ha estat el projecte de Déu des de sempre i no és una *solució d'emergència* per refer un pla que no ha arribat a bon port per la mancança humana. La teologia de l'Evangeli de Joan és una teologia de caire positiu que desplaça un horitzó universal de beno-

lença i magnanimitat extraordinàries en qualsevol cas.

El pròleg de l'Evangeli de Joan és, per tant, una introducció a la lectura de l'existència humana de Jesús com a manifestació d'un amor de Déu a la humanitat que no està condicionat per l'actitud dels humans. Déu estima el món i els humans incondicionalment i des de sempre. I això no depèn de les actuacions de la humanitat, ni tampoc depèn del fet que els humans ens ho haguem guanyat. La missió del qui és «fill» (1,18) és la manifestació més clara que Déu estima el món i els humans sense condicions. Aquest és el missatge central de l'Evangeli de Joan i és també el missatge de Nadal.

Oriol Tuñi, SJ

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest diumenge dia 5, a les 10.30 h. Assisteix a la representació dels *Pastorets* a la parròquia de Sant Vicenç de Jonqueres de Sabadell.

A les 12.30 h. Celebra la Missa Estacional a la parròquia de Sant Vicenç de Jonqueres de Sabadell.

Dilluns dia 6, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral.

Dijous dia 9, a les 11 h. Presideix la reunió de la Fundació d'Escoles Diocesanes i Parroquials.

Divendres dia 10 a les 20.30 h. Presideix l'Escola de Pregària per a Joves.

Dissabte dia 11, a les 10 h. Presideix l'acte de creació del Fòrum d'Associacions Catòliques del Bisbat de Terrassa.

A les 12.30 h. Presideix la sessió de clausura del Tribunal per a l'estudi d'un miracle atribuït al beat Pere Tarrés, prevere.

Del diumenge dia 12 al divendres dia 17. Practica els Exercicis Espirituals amb els bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola a Pozuelo de Alarcón (Madrid).

▶ NOTÍCIES

Mons. Saiz Meneses presideix la Vetlla de la Immaculada. El dissabte dia 7 de desembre, a les 10 de la nit, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va presidir la Vetlla de la Immaculada a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè a Barcelona. Aquesta Vetlla l'organitzen les delegacions de Pastoral de Joventut de la Província Eclesiàstica. Va estar acompanyat per Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona i per Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar de Terrassa. La Vetlla fou molt concorreguda per joves de les tres diòcesis (Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat). Tres joves donaren el seu testimoni i es va fer l'Exposició del Santíssim Sagrament.

Visita Pastoral a la parròquia de la Puríssima de Sabadell. El diumenge dia 8 de desembre, coincidint amb la festa titular de la parròquia, Mons. Saiz Meneses va iniciar la Visita Pastoral a la parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell. Va estar acompanyat per Mn. Joan Nadal, rector, Mn. Manuel Fuentemilla, vicari episcopal, diversos preveres més i un diaca. Durant tota la setmana següent el Sr. Bisbe, ajudat pel seu bisbe auxiliar es va reunir amb tots els grups de la parròquia i s'entrevistà amb preveres, religiosos i laics.

En la pau de Crist. El P. Marià Ibar Albiñana SI, de la comunitat del Centre Borja de Sant Cugat del Vallès morí, a l'Hospital General de Catalunya, el dia 9 de desembre de 2013 als 89 anys d'edat, 68 de jesuïta i 55 de prevere.

▶ INFORMACIONS

El Santuari de la Mare de Déu de la Salut. La Salut és un santuari de la Mare de Déu situat al cor del Vallès, envoltat d'un entorn natural privilegiat.

—*L'església*, amb el seu campanar modernista acull la imatge de la Mare de Déu envoltada de pintures d'Antoni Vila-Arrufat, vitralls i relleus.

—*L'espiritualitat* es viu en les celebracions litúrgiques, els aplecs i romiatges i també en la pregària recollida i silenciosa.

—*L'ofrena de llantions* és l'expressió material de les peticions dirigides a la Mare de Déu per a obtenir gràcies en les moltes necessitats materials i espirituals.

—*L'hostatgeria*, antic edifici restaurat, permet acollir reunions i activitats de grup en un entorn propi a la reflexió.

—*El bosc, la font i les esplanades* lliures de soroll i contaminació permeten gaudir de la natura i acullen trobades familiars, aplecs d'escoles, concur-

sos de cants d'ocells i esdeveniments associatius i culturals. Hi ha més de 100 recorreguts de bicicleta i rutes per anar a peu.

Les aportacions econòmiques es poden fer per domiciliació bancària al propi compte o fent una transferència a favor de la Fundació Mare de Déu de la Salut: Banc de Sabadell 0081-7090-0001113314.

L'adreça del Santuari de la Salut és: Ctra. de Caldes C-1413, km 24, 08202 Sabadell. Coordenades GPS: 41.56269, 2.123299.

El Projecte Raquel.

Si tens un dolor profund, ansietat, autoestima baixa... i desitjaries que mai no hagués passat... Tirar endavant després d'un avortament... és possible. Projecte Raquel Terrassa és una organització diocesana formada per una xarxa de sacerdots, psicòlogues i acollidores, especialment formades, per a oferir una atenció individualitzada a les dones després d'un avortament. És un camí de sanació en deu sessions, un cop per setmana, amb conversa individual amb una acollidora i en un ambient de discreció total. La meta del Projecte Raquel és ajudar la persona a la sanació i a la reconciliació amb ella mateixa, amb el seu fill avortat i amb Déu. «Un avortament destrueix dues vides. Volem ajudar-te a recuperar-ne una: la teva.»

Truca'ns: tel. 647 883 997

Escriu-nos: projecteraquelterrassa@gmail.com

Informa't: <http://www.proyecto-raquel.com>

REMAD MAR ADENTRO

La fiesta de Reyes

Mañana celebra la Iglesia la fiesta de los Reyes Magos, aquellos sabios —la tradición los ha concretado en tres— que llegaron a Belén para adorar al Señor. ¿Qué sentido tiene la fiesta de mañana en el ciclo de celebraciones navideñas? La respuesta no es fácil, por la complejidad y la riqueza misma que encierra esta celebración.

El término tradicional para designar esta fiesta —Epifanía— ciertamente nos puede ayudar. Epifanía significa manifestación. Es una palabra griega. Es la fiesta de la manifestación del Señor, fijada litúrgicamente el día 6 de enero desde su aparición en Oriente en la primera mitad del siglo IV. De hecho, en Oriente se celebraba con más solemnidad la Epifanía (6 de enero) que el Nacimiento de Cristo (25 de diciembre).

En realidad ambas fiestas se complementan. Así lo entiende mi hermano en el episcopado, Mons. Pere Tena, experto liturgista, el cual explica que Navidad está centrado en explicar la encarnación de Dios, mientras que la Epifanía pone más bien el acento en la manifestación universal de Jesús. La Epifanía celebra que Jesús ha venido para todos los pueblos del mundo. En definitiva se trata de dos

caras de una misma realidad: Dios nos ha visitado en Jesucristo, Dios hecho hombre y nacido de la Virgen María.

Y explica también que cabe hacer una comparación entre estas cuatro fiestas: Navidad-Epifanía, y Pascua-Pentecostés. Navidad y Pascua son la celebración de los hechos; Epifanía y Pentecostés constituyen la manifestación universal de estos hechos.

Sabemos que la adoración de aquellos Reyes Magos al Niño Jesús se hizo popular muy pronto. Así se deduce de las numerosas representaciones artísticas de los primeros siglos del cristianismo. El texto mismo del evangelio ya induce a la celebración popular cuando dice que los Magos ofrecieron presentes a Jesús. Evidentemente los regalos que se hacen con motivo de la fiesta de Reyes recuerdan de alguna manera los obsequios que recibió Jesús.

Nada tenemos los cristianos contra las tradiciones populares, sobre todo cuando encierran mensajes tan profundamente humanos y tan bellos como el que nos ocupa, pero hay que procurar no olvidar su origen ni desnaturalizar su sentido. Navidad y Epifanía no pueden quedar reducidas a dos fiestas

sólo de regalos y nada más. «Ne quid nimis», «en nada conviene caer en demasía», si me permiten esta traducción personal del aforismo latino.

Tanto Navidad como Epifanía son fiestas que nos han de llevar sobretodo a aumentar nuestra fe en Jesucristo. Dice Mons. Tena que «el sentido de esta fiesta queda explicado perfectamente por san Pablo en su carta a los Efesios, un fragmento de la cual es la segunda lectura de la misa de la Epifanía: la universalidad del Evangelio».

Termino con un recuerdo del papa Francisco. Para agradecerle el gran regalo que ha hecho a toda la Iglesia con la publicación de la exhortación pastoral *Evangelii gaudium*, o sea, el *El gozo del Evangelio*. El gozo y la alegría están muy presentes en la fiesta de la Epifanía y en el fondo de este documento del Pontífice hay un deseo: que la Iglesia sea misionera, que ella sea la voz de la Buena Noticia que es Jesucristo para el mundo.

Dios mediante, espero dedicar pronto algunos comentarios semanales a este excelente regalo de Reyes que el Papa ha hecho a toda la Iglesia y también al mundo de hoy.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa